

1. А дехто, що з Юдеї прийшли, навчали братів: Якщо ви не обріжетеся за звичаєм Мойсеєвим, то спастися не можете.

2. Коли ж суперечка повстала й чимале змагання в Павла та в Варнави з ними, то постановили, щоб Павло та Варнава, та дехто ще інший із них, пішли в справі цій до апостолів й старших у Єрусалим.

3. Тож вони, відпроваджені Церквою, ішли через Фінікію та Самарію, розповідуючи про поганське навернення, і радість велику чинили всім браттям.

4. Коли ж в Єрусалим прибули вони, були прийняті Церквою, та апостолами, та старшими, і вони розповіли, як багато вчинив Бог із ними.

5. Але дехто, що ввірували з фарисейської партії, устали й сказали, що потрібно поганів обрізувати й наказати, щоб Закона Мойсеєвого берегли.

6. І зібрались апостоли й старші, щоб розглянути справу оцю.

7. Як велике ж змагання повстало, Петро встав і промовив до них: Мужі-браття, ви знаєте, що з давнішніх днів вибрав Бог поміж нами мене, щоб погани почули слово Євангелії через уста мої, та й увірували.

8. І засвідчив їм Бог Серцезнавець, давши їм Духа Святого, як і нам,

9. і між нами та ними різниці Він жадної не вчинив, очистивши вірою їхні серця.

10. Отож, чого Бога тепер спокушуєте, щоб учням на шию покласти ярмо, якого ані наші отці, ані ми не змогли понести?

11. Та ми віруємо, що спасемося благодаттю Господа Ісуса так само, як і вони.

12. І вся громада замовкла, і слухали пильно Варнаву й Павла, що розповідали, які то знамена та чуда вчинив через них Бог між поганями!

13. Як замовкли ж вони, то Яків озвався й промовив: Мужі-браття, послухайте також мене.

14. Симон ось розповів, як зглянувся Бог від початку, щоб вибрати люд із поганів для Ймення Свого.

15. І пророчі слова з цим погоджуються, як написано:

16. Потому вернуся, і відбудую Давидову скинію занепалу, і відбудую руїни її, і наново поставлю її,

17. щоб шукали Господа люди зостали та всі народи, над якими Ім'я Моє кликано, говорить Господь, що чинить це все!

18. Господеві відвіку відомі всі вчинки Його.

19. Тому думаю я, щоб не турбувати поган, що до Бога навертаються,

20. але написати до них, щоб стримувались від занечищення ідольського, та від блуду, і задушенини, і від крові.

21. Бо своїх проповідників має Мойсей по містах здавендавна, і щосуботи читають його в синагогах.

22. Тоді постановили апостоли й старші з цілою Церквою вибрати мужів із них, і послати до Антіохії з Павлом та Варнавою Юду, що зветься Варсавва, і Силу, мужів проводирів між братами,

23. написавши своїми руками оце: Апостоли й старші брати до братів, що з поган в Антіохії, і Сирії, і Кілікії: Вітаємо вас!

24. Через те, що ми чули, що деякі з вас, яким ми того не доручували, стурбували наукою вас, і захитали вам душі,

25. то ми постановили однодушно, зібравшись, щоб обраних мужів послати до вас із коханими нашими Варнавою та Павлом,

26. людьми тими, що душі свої віддали за Ім'я Господа нашого Ісуса Христа.

27. Тож ми Юду та Силу послали, що вияснять усно те саме.

28. Бо зволилось Духові Святому і нам, тягару вже ніякого не накладати на вас, окрім цього необхідного:

29. стримуватися від ідольських жертв та крові, і задушенини, та від блуду. Оберегаючися від того, ви зробите добре. Бувайте здорові!...

30. Посланці ж прийшли в Антіохію, і, зібравши народ, доручили листа.

31. А перечитавши, раділи з потішення того.

32. А Юда та Сила, самі буди пророками, частим словом підбадьорували та зміцняли братів.

33. А як перебули вони там якийсь час, то брати їх відпустили з миром до тих, хто їх вислав.

34. Але Сила схотів лишитися там, а Юда вернувся до Єрусалиму.

35. А Павло з Варнавою в Антіохії жили, навчаючи та благовістячи разом із іншими багатьома Слово Господнє.

36. А по декількох днях промовив Павло до Варнави: Ходімо знов, і відвідаймо наших братів у кожному місті, де ми провіщали Слово Господнє, як вони пробувають.

37. А Варнава хотів був узяти з собою Івана, що званий був Марком.

38. Та Павло вважав за потрібне не брати з собою того, хто від них відлучився з Памфілії, та з ними на працю не йшов.

39. І повстала незгода, і розлучились вони між собою. Тож Варнава взяв Марка, і поплинув до Кіпру.

40. А Павло вибрав Силу й пішов, Божій благодаті братами доручений.

41. І проходив він Сирію та Кілікію, Церкви зміцнюючи.